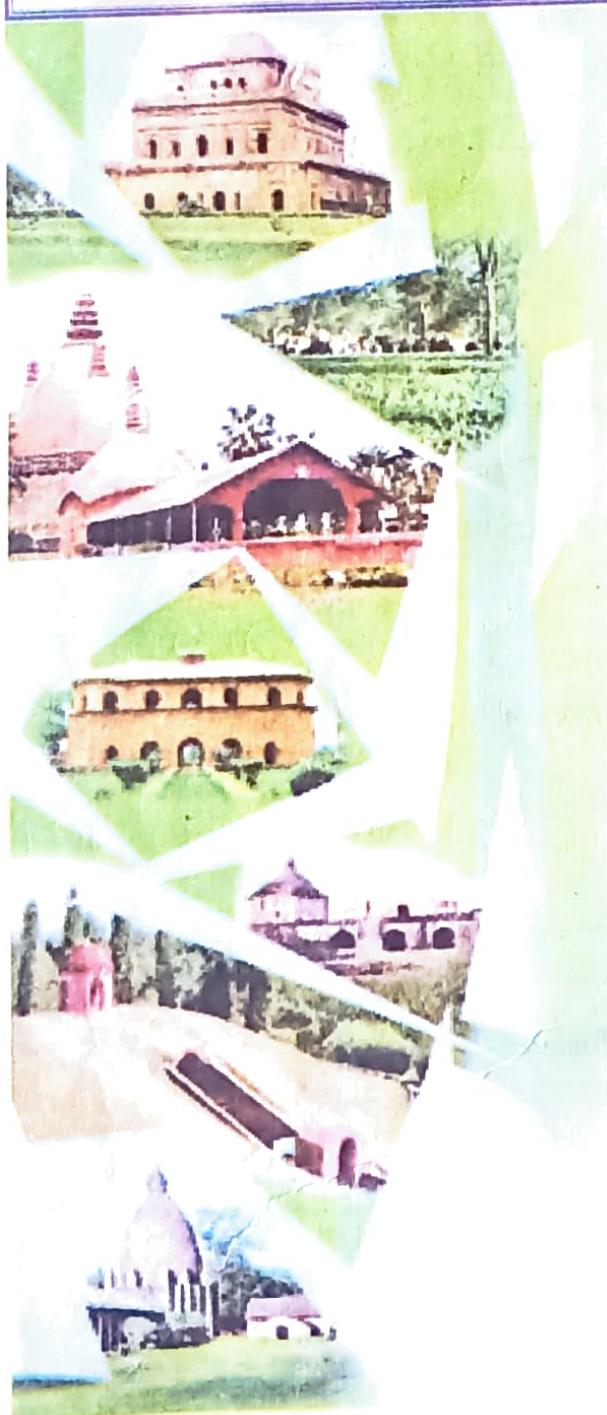

পাঠ - ১৫

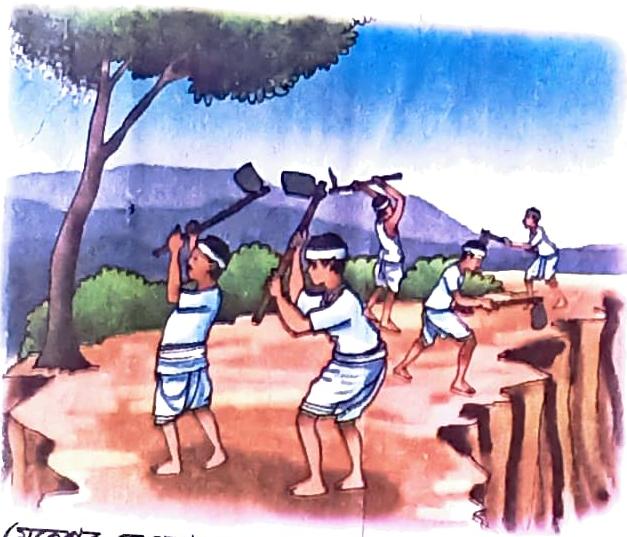
গড়গাঁও

কবি - বিনদচন্দ্র বৰুৱা

আহোম ৰাজত্বকালৰ কেইবাখনো ৰাজধানীৰ ভিতৰত গড়গাঁওখন আছিল অন্যতম। স্বৰ্গদেউসকলে নিজৰ
ৰাজ্যৰ ৰাজধানীখন বৰ আটোম-টোকাৰিকৈ সজাইছিল। গড়গাঁৰৰ অতীত কীৰ্তি লৈ বচত এই কবিতাটিত আমি
অতীতৰ গৌৰৱময় ঐতিহ্যৰ কথা জানিব পাৰিম। এই কবিতাটিত থকা স্বদেশ-প্ৰেমৰ ভাবধাৰা, বৰ্ণনাৰ কোষণ, হৃদৰ
প্ৰয়োগ আৰু ছবি ধৰ্মতাই আমাক মুক্ষ কৰে।

গড়গাঁও, গড়গাঁও, কথা শুনি তল যাওঁ,
বাট দেখি পিছলেয়ে পাৰ;
দিঘোৰ সোঁতত যোৱা, ভট্টায়নী বল পোৱা
উভতিব খোজে মাৰ-নাও।
— ওচৰতে দেখি গড়গাঁও,
ওলট-পালট দেশ, কথাৰে নহয় শেষ,
কটাৰীৰো ডাবে তাৰ কাটে;
বাঘ-গৰু হালে হালে, একে ঘাটে পানী খালে,
নগৰৰ দেও-লগা ঘাটে;
— দেও তাতে ফুৰে হাঠে-বাটে।
বিদেশীৰ চকু থিৰ, স্বদেশীৰ ওখ শিৰ,
দেও-লগা মানুহৰ দেশ;
উজুটিত ভাগে দাঁত, কোঢালত হৰে মাত,
অহা-যোৱা নাই তাত শেষ;
জনে জনে ভিন্ন ভিন্ন বেশ।
সকলোৰে আছে কাম, নোহোৱাৰ নাই নাম,
কাপুৰুষে সদা পায় লাজ;
নাই দিন, নাই ৰাতি, নাই পানী, নাই মাটি,
আদেশ মাথোন হয় ‘সাজ’
ইচ্ছা যেনে স্বৰ্গমহাবাজ।
বিলত নগৰ হয়, নগৰত নৈ বয়,
ধোদে তাত বাঞ্ছে ৰাজআলি;

কাবেঙ্গৰ দেও-ইটা, শিল যেন চটা চটা,
গাঁথে তাত হাঁহকণী ফালি,
— বনুৱাৰ নিছিগেই লালী।

একে একে সকলোটি, বাঞ্ছে গড়, খানে মাটি,
জাঁত জাঁত মাৰে বৰনাও;
বঠা নাই, আছে হাত, দা নাই, আছে দাঁত,
এনে সেনা বাখে গড়গাঁও;
— সেই দেখি শুনি তল যাওঁ।

মেহেশ্বৰ নেওগে সম্পাদন কৰা 'সংখ্যন' পুথিৰ পৰা কবিতাটো সপ্তম শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ উপযোগীকৈ সংকলিত কৰা হৈছে। (পৃষ্ঠা - ৩৩২-৩৩৩)

জানো আহা

বিনদচন্দ্ৰ বৰুৱা (১৯০১-১৯৯৪)

'ধৰনি কবি'ৰ পে খ্যাত বিনদচন্দ্ৰ বৰুৱাৰ জন্ম যোৰহাট জিলাৰ টিয়কত। তেখেতৰ কবিতা পুথিসমূহ হৈছে 'শংখধৰনি', 'প্রতিধৰনি' আৰু 'জয়ধৰনি'। নাটক বচনাৰ ক্ষেত্ৰত তেখেতৰ অৱদান হ'ল 'পাৰ্থ-সাৰথি' আৰু 'শুভাইঘাট'। ইয়াৰ উপৰি তেখেতে শিশুসকলৰ উপযোগীকৈ 'মহাৰাজ নৰনাৰায়ণ' আৰু 'ৰাজস্থানৰ গঞ্জ' নামৰ দুখন পুঁথি লিখি উলিয়াইছিল। জতুৱা ঠাঁচ, খণ্ডবাক্যৰ প্ৰয়োগ তেখেতৰ কবিতাৰ প্ৰধান বৈশিষ্ট্য।

ক — পাঠভিত্তিক ক্ৰিয়া

- ১। কবিতাটো শুন্দি উচ্চাৰণেৰে পঢ়া।
- ২। হৃদ, লয় বক্ষা কৰি কবিতাটো আবৃত্তি কৰা।
- ৩। তলৰ দফাটো শুন্দি উচ্চাৰণেৰে পঢ়া।

ধোদৰ আলি — আহোম স্বৰ্গদেউ গদাধৰ সিংহৰ নিৰ্দেশত নিৰ্মিত এটা আলি। এই আলিটো বৰ্তমানেও আছে। আলিটোৰ এমূৰে আছে বৰ্তমানৰ ডিৱিগড় জিলাৰ নামৰূপ আৰু আনটো মূৰে আছে বৰ্তমানৰ গোলাঘাট জিলাৰ কমাৰবন্ধা। আলিটো দীঘলে প্ৰায় ২১০ কিল'মিটাৰ। এই আলিটো স্বৰ্গদেৱে কাম-কাজ নকৰি শুই বহি থকা এচাম ধোদক বাধ্যতামূলকভাৱে নিয়োগ কৰি নিৰ্মাণ কৰাইছিল। সেয়েহে সেই আলিটোৰ নাম ধোদৰ আলি হ'ল।

(উৎস - নতুন সংস্কৰণ হেমকোষ, প্ৰণেতা - হেমচন্দ্ৰ বৰুৱা, ১৪তম সংস্কৰণ - ২০১১, পৃষ্ঠা নং - ৭২১)

* কবিতাটো হৃদ, লয় মানি সৰৱ পাঠ কৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক শুনাব। প্ৰয়োজন সাপেক্ষে পঢ়েতে সহায় কৰি দিব।

৪। উত্তর দিয়া

- (ক) গড়গাঁও কবিতাটি কোনে রচনা কৰিছে?
- (খ) গড়গাঁও কবিতাটির বচকজনক কি কবি বুলি জনা যায়?
- (গ) মাৰ-নাও বুলিলে কি বুজা?
- (ঘ) কবিতাটিত বৰ্ণনা কৰা মতে বজাৰ আদেশত হোৱা কেইটামান কামৰ উল্লেখ কৰা।
- (ঙ) গড়গাঁৰ কথা শুনি তল যাওঁ বুলি কবিয়ে কিয় কৈছে?

৫। চমু উত্তর দিয়া।

- (ক) 'দিখোৰ সৌতত যোৱা, ভটীয়নী বল পোৱা, উভতিব খোজে মাৰ-নাও'।
— মাৰ-নাও উভতিব খোজাৰ কাৰণ কি?
- (খ) 'ওলট-পালট দেশ, কথাৰে নহয় শেষ, কটাৰীৰো ডাবে তাৰ কাটে' বুলি কবিয়ে
কি বুজাৰ খুজিছে?
- (গ) নাই দিন, নাই ৰাতি, নাই পানী, নাই মাটি, আদেশ মাথোন হয় 'সাজ'
— কবিতাফাকিত থকা 'সাজ' শব্দই কি বুজাইছে?
- (ঘ) অহা-যোৱা নাই তাত শেষ;
জনে জনে ভিন ভিন বেশ।
— এই কথাফাকিৰ মাজেৰে কবিয়ে কি বুজাৰ বিচাৰিছে?

৬। কবিতাটোৰ মূল কথাখনি গদ্যত প্রকাশ কৰা।

৭। তলৰ দফাত থকা খালী ঠাই পূৰ কৰা।

- (ক) বিদেশীৰ চকু থিৰ, — ওখ শিৰ,
— মানুহৰ দেশ;
উজুটিত ভাগে —, কোঢালত হৰে মাত,
অহা-যোৱা নাই — শেষ;
জনে জনে — — বেশ।
- (খ) সকলোৰে আছে —, নোহোৱাৰ নাই নাম,
— সদা পায় লাজ;
নাই দিন, নাই —, নাই পানী, — মাটি,
আদেশ — হয় 'সাজ'
ইচ্ছা — স্বৰ্গমহাৰাজ।

৮। পাঠৰ পৰা অন্ত্যধৰনিৰ মিল থকা শব্দবোৰ লিখা।

উদাহৰণ —	দেশ —	বেশ —	—	—
			—	—
			—	—
			—	—
			—	—

৯। 'ক' অংশত দিয়া শব্দবোৰ 'খ' অংশৰ অর্থৰ লগত মিলোৱা।

'ক' অংশ	'খ' অংশ
ভট্টাচার্য	শক্তিপোৱা
বল পোৱা	তল ওপৰ হোৱা বা কৰা
মাৰ্বনাও	বহুলোকে একেলগে কৰা হাই-উৰুমি
ওলট-পালট	নিৰ্মাণ কৰা, প্ৰস্তুত কৰা
বিদেশী	নৈৰ ভাটি বা নামনিলৈ বৈ থকা
শিৰ	পৰদেশৰ, যিটো নিজৰ দেশৰ নহয়
কোঢাল	এলেছোৱা, বন বাৰী নকৰি বহি থকা মানুহ
সাজ	এখনৰ দাঁতিত আন এখন বাঞ্ছি লোৱা যোৰনাও
ধোদ	মূৰ

খ—ভাষা অধ্যয়ন (ব্যারহাবিক ব্যাকৰণ)

১০। উদাহৰণটোৰ দৰে বিশেষ্যৰ পৰা বিশেষণ পদলৈ নিয়া —

বিশেষ্য —	বিশেষণ
উদাহৰণ	বিদেশ
	—
স্বদেশ	—
দেশ	—
পৰদেশ	—
সুখ	—

বিশেষ্য —	বিশেষণ
কপাহ	—
আকাশ	—
গোলাপ	—
বাদাম	—
দুখ	—

জানো আহা

অসমীয়া ভাষাত এনে কিছুমান শব্দ আছে যিবোৰে একাধিক অর্থ প্রকাশ কৰে। যেনে —

সাজ	— নিৰ্মাণ কৰ	গড় — নাকৰ ওপৰত খড়গ থকা জষ্ঠ
সাজ	— পোছাক	গড় — শত্ৰুক বাধা দিবলৈ সজা ওখ আৰু দীঘল বেৰ
সাঁজ	— গধুলি	গড় — আবাদ, খেতি নকৰা বা পতিত মাটি।
সাজ	— বাচন	গড় — একে জাতীয় একাধিক সংখ্যাৰ সমষ্টিক শাৰী সংখ্যাৰে হৰণ কৰি পোৱা ফল।

১১। বাক্য ৰচনা কৰা।

বাৰ (সপ্তাহৰ বাৰ)

পাৰ (নদীৰ পাৰ)

টকা (টকা-পইচা)

বাৰ (অ) (সংখ্যা)

পাৰ (অ) (চৰাই)

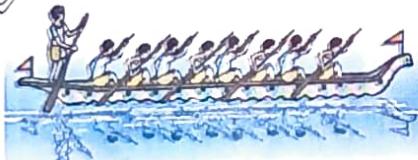
টকা (বাঁহৰ এবিধ বাদ্য)

গ — জ্ঞান সম্প্ৰসাৰণ

জানো আহা

‘গড়গাঁও’ — গড়গাঁও বৰ্তমানৰ শিৱসাগৰ জিলাত অৱস্থিত। ইয়াতেই এসময়ত আহোমসকলৰ
ৰাজধানী আছিল। এতিয়াও তাত আহোম ৰাজপ্ৰাসাদৰ ধৰংসাৱশেষ দেখিবলৈ পোৱা যায়।

জানো আহা

নাও শব্দৰ আগত আন শব্দ যোগ কৰি কিছুমান যুৰীয়া শব্দ গঠন কৰিব পাৰি।

তলত তেনে কেইটামান যুৰীয়া শব্দ দিয়া হ'ল।

মাৰ-নাও — এখনৰ দাঁতিত আন এখন বান্ধি লোৱা যোৰ-নাও।

বৰ-নাও — চৈ দিয়া ডাঙৰ নাও।

খেল-নাও — নাও খেল প্রতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰিবলৈ বিশেষভাৱে নিৰ্মিত
বং-বিৰঙ্গৰ নাও।

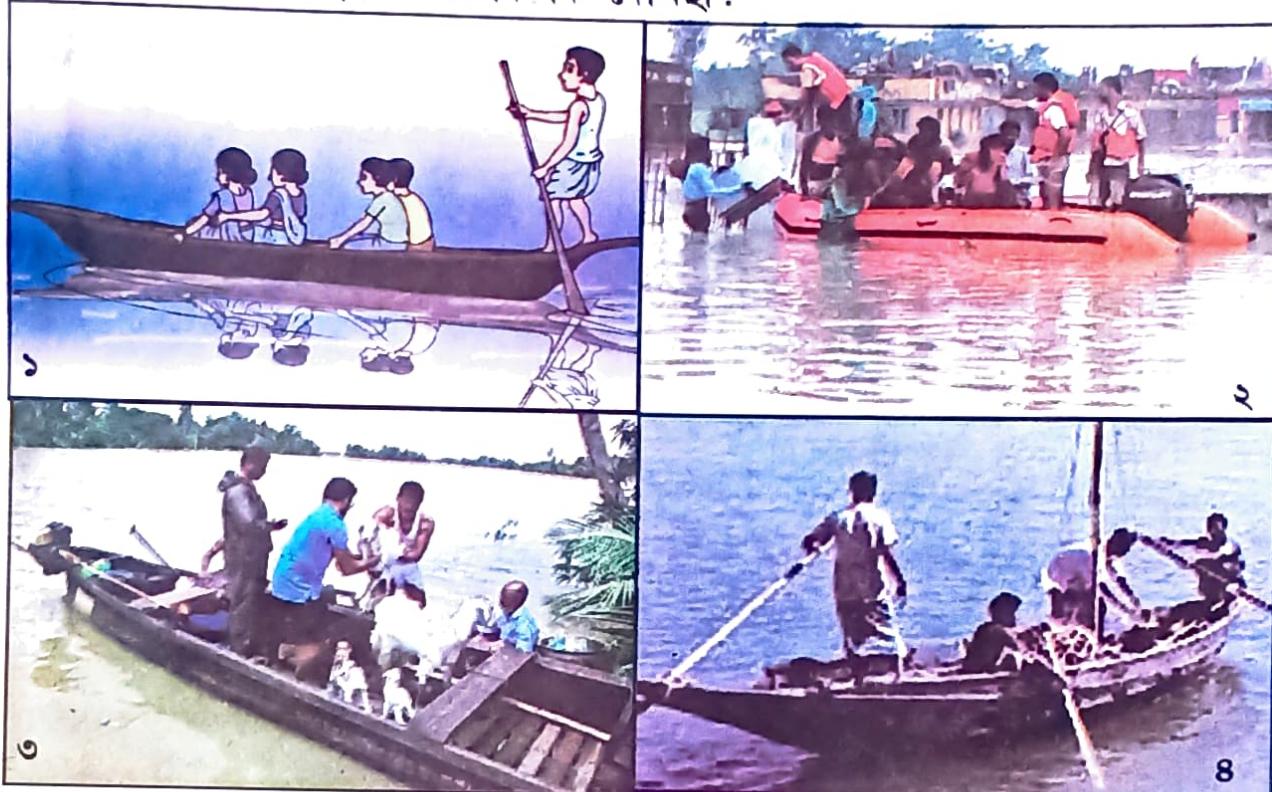
পাল-নাও — বতাহ লাগি নাও চলিবৰ কাৰণে কাপোৰ তৰি দিয়া নাও।

হোলোং-নাও — এডাল কাঠ খুলি সজা ডাঙৰ নাও।

১২। দলত আলোচনা করি কোরা।

(ক) জল পরিবহণের ক্ষেত্রে নারে আমাক কেনেদেরে সহায় করে?

(খ) তলত দিয়া ছবিবোৰত কি কি দেখিছা?

জানো আহা

বিলত নগৰ হয়, নগৰত নৈ বয়.....

তোমালোকে ‘প্রাকৃতিক দুর্যোগ’ পাঠটোত কেনেদেরে ভূমিকম্পৰ ফলত পাহাৰো যে বিল
হৈছে সেই কথা পাইছা। ‘চানড়ুবি’ বিলখনো তেনেকৈয়ে সৃষ্টি হৈছে। আজিকালি অৱশ্যে
মানুহেও পাহাৰ কাটি সমভূমি কৰিছে আৰু খাল-বিল পুতি নগৰ কৰিছে।

১৩। তোমালোকৰ ওচৰে পাজৰে খাল-বিল পুতি, পাহাৰ কাটি মানুহে ঘৰ-দুৱাৰ সজাৰ
ফলত কি কি সুবিধা-অসুবিধা হোৱা দেখিছা, দলত আলোচনা কৰি লিখা।

ঘ— প্ৰকল্প

১৪। শিৰসাগৰ জিলাৰ ৰজাদিনীয়া কীৰ্তি চিহ্নসমূহৰ ছবি সংগ্ৰহ কৰি এলবাম প্ৰস্তুত কৰা।

১৫। স্বদেশপ্ৰেমমূলক আৰু বুৰঞ্জীমূলক কবিতা সংগ্ৰহ কৰি লিখা। লগতে কবিতাৰ নাম
আৰু কবিৰ পৰিচয় লিখা।